

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار پرسنل نیروی هوایی - 19 بهمن / 1383

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هر سال روز نوزدهم بهمن، یکی از شیرین ترین روزهای دهه ی فجر برای بنده است؛ چون روزی پُرمعنا و دارای خاطره ی پُر مغز و الهام بخشی است. محتوا و مضمون نوزده بهمن صرفاً این نیست که جمعی با امام بزرگوار ما در روز دشواری بیعت کردند - اگرچه خود این، مسأله ی مهمی است - فراتر از این است. در آن روز، این حرکت نشان دهنده ی گسترش و نفوذ آگاهی در همه ی اعماق جامعه ی ما نسبت به کاری که می کنند و راهی که در پیش گرفته اند، بود. برخلاف تحلیلهای مغرضانه ی کسانی که سعی می کنند حرکت عظیم انقلاب را حرکتی وانمود کنند که از درک و آگاهی برخوردار نبوده است، حرکت انقلاب، یک حرکت آگاهانه از سوی مردم بود. یکی از سندهای زنده ی آن، همین حادثه ی نوزده بهمن است.

برخلاف تحلیلهای مغرضانه ی کسانی که سعی می کنند حرکت عظیم انقلاب را حرکتی وانمود کنند که از درک و آگاهی برخوردار نبوده است، حرکت انقلاب، یک حرکت آگاهانه از سوی مردم بود. جمعی از کارکنان مؤمن پُرانگیزه ی ارتش، آن هم نیروی هوایی ارتش - که نظام طاغوت نسبت به آن، توجه ویژه یی نشان می داد و بیش از نیروهای دیگر، آن را به طور کامل در قبضه ی خود و متعلق به خود می دانست - با لباس نظامی و با کارتهای شناسایی که آن روز بعضی سر دست گرفته بودند، وارد میدان مبارزه در حساس ترین نقاط آن شدند؛ می فهمیدند دارند چه می کنند؛ هم به خطر آن آگاه بودند، هم به اهمیت و عظمت این کار واقف بودند. در عمل هم آگاهانه بودن حرکت ملت ایران را نشان دادند؛ این که آزادگان این ملت در همه ی اقصای جامعه حاضر نیستند کمند اقتدار قدرتهای بیگانه و مستکبر و بی اعتنا به خواست و هویت ملت ایران را بر دست و پای خود ببینند؛ اگرچه اقتدارگرایی دشمنان به وسیله ی ایادی داخلی آنها تحقق پیدا کند. لذا این خاطره، بسیار مهم، ماندگار و دارای پیام است. افتخار ملت ایران هم در این است که این حرکت آگاهانه را در مقابل طوفانهای سهمگین مخالفت و معارضة، از دست نداد و رها نکرد؛ آن را حفظ کرد. این نخستین انقلاب بزرگ تاریخ انقلابهای دنیا در طول قرنهای اخیر است که توانسته خط مستقیم و جهتگیری خود را در یک چنین مدت طولانی حفظ کند ... اولین انقلابی که با مردم شروع کرد، با مردم ادامه داد، حرف خود را عوض نکرد، راه خود را تغییر نداد و اهداف خود را کم و زیاد نکرد، انقلاب اسلامی ایران است.

من به شما عرض کنم، این نخستین انقلاب بزرگ تاریخ انقلابهای دنیا در طول قرنهای اخیر است که توانسته خط مستقیم و جهتگیری خود را در یک چنین مدت طولانی حفظ کند؛ این سابقه ندارد. در آخر قرن هجدهم، هنوز پانزده سال از انقلاب فرانسه نگذشته بود که این انقلاب علیه استبداد، تبدیل شد به یک استبداد بسیار سهمگین در خود کشور فرانسه! ملت فرانسه در انقلابی که به اسم «انقلاب کبیر فرانسه» معروف است، علیه استبداد به پا خاسته بود؛ مسأله ی آنها مبارزه ی با سلطنت و رژیم پادشاهی بود؛ اما هنوز پانزده سال نگذشته بود که پادشاهی بسیار مستبدتر و فراگیرتر و قوی پنجه تر از پادشاهی سلسله ی بوربن ها - که آنها را برانداخته بودند - روی کار آمد و یک امپراطوری با استبداد کامل تشکیل شد. بعد از آن هم نیم قرن یا بیش از نیم قرن، کشور فرانسه در حال تلاطم دایمی بود؛ این از دست آن می ربود، آن به صورت این پنجه می زد؛ سلسله ها و پادشاهان متخالف روی کار می آمدند و این ملت را دچار وحشت و اضطراب و زیان دایمی می کردند. این انقلابی است که در دنیا معروف به انقلاب کبیر فرانسه است.

انقلاب شوروی خیلی زودتر از پانزده سال دچار انحراف شد. انقلابی که به کمک توده ی مردم روی کار آمده بود، تبدیل شد به دیکتاتوری استالینی که سالهای متمادی ادامه داشت و بعد به اعقاب استالین به ارث رسید. مردم در آن

کشور بزرگ، حتی کمترین اختیاری برای بخش مهمی از زندگی شخصی خودشان نداشتند؛ چه برسد در زمینه های اجتماعی و سیاسی و حکومتی و مملکتی. سرنوشت انقلابهای دنیا این است. خرده انقلاب هایی هم که در دنیا اتفاق افتاده اند، هر کدام سرنوشتی شبیه همین ها داشتند؛ که اگر کسی اهل تاریخ باشد و نگاه کند، شگفتی های فراوانی خواهد دید.

اولین انقلابی که با مردم شروع کرد، با مردم ادامه داد، حرف خود را عوض نکرد، راه خود را تغییر نداد و اهداف خود را کم و زیاد نکرد، انقلاب اسلامی ایران است. این انقلاب به نام خدا و برای مردم و برای عدالت و استقلال و آزادی آغاز شد و این راه را همچنان ادامه داده است. هنوز شعارها همین هاست و به توفیق الهی این شعارها همچنان خواهد بود.

یکی از مهمترین بخشهای تشکیل دهنده ی هویت این انقلاب، استقلال و هویت ملت ایران بود؛ چیزی که در طول دوران پنجاه ساله ی حکومت پهلوی و در حدود پنجاه سال قبل از آن در حکومت قاجار، بکل لگدمال شده بود. کشور به این بزرگی، ملت به این بااستعدادی، ثروت به این انبوهی، یکجا در اختیار سیاستهای بیگانه بود؛ یک روز در رقابت روس و انگلیس، یک روز مستقلاً در اختیار انگلیس، در نهایت هم در اختیار دزدی قوی پنجه تر از اینها؛ یعنی امریکا. ملت ایران - چه فرزندانگانشان که با علم و آگاهی از آن وضعیت رنج می بردند، و چه آحاد مردم که از آثار آن وضعیت دچار شکنجه و ستم بودند - یکی از بزرگترین هدفهایشان این بود که این هویت اسیر را بازیابی کنند؛ استقلال خودشان را به دست بیاورند و تابع سیاست این کشور و آن کشور نباشند. امروز هم مهمترین دشمنی هایی که با این انقلاب می شود، به خاطر همین است.

تروریسم را خود آنها راه انداختند. همین کسانی که امروز نامشان به عنوان معروف ترین تروریست های دنیا در سرلوحه ی اظهارات امریکایی هاست، مستقیم و غیرمستقیم ساخته و پرداخته ی سازمان جاسوسی امریکا هستند. این، چیزی نیست که از نگاه صاحب نظران سیاسی دنیا پوشیده باشد؛ این را همه می دانند. شما به عرصه ی تحولات سیاسی دنیا نگاه کنید و اظهارات سخنگویان سیاستهای استکباری را در دنیا بشنوید؛ ببینید نقطه ی اصلی توجه آنها چیست. البته شعار حقوق بشر و شعار مبارزه ی با تروریسم می دهند - در مورد ایران، علاوه ی بر اینها، نگرانی از ساخت بمب اتمی و دستیابی به انرژی هسته یی برای جنگ را هم مطرح می کنند - اما حقیقت قضیه غیر از اینهاست. آنها با استبداد مخالف نیستند. آنها امروز به کشورهایی که در دولتهایشان حتی دریچه یی به انتخاب و آزادی مردم باز نشده، دارند کمک می کنند؛ با آنها همسو و همراه هستند و با استبداد مخالفتی ندارند. رژیم ایالات متحده چقدر حکومتهای کودتایی را تغذیه کرده، حمایت کرده، حفظ کرده؛ بنابراین آنها به این مسأله اهمیتی نمی دهند. تروریسم را خود آنها راه انداختند. همین کسانی که امروز نامشان به عنوان معروف ترین تروریست های دنیا در سرلوحه ی اظهارات امریکایی هاست، مستقیم و غیرمستقیم ساخته و پرداخته ی سازمان جاسوسی امریکا هستند. این، چیزی نیست که از نگاه صاحب نظران سیاسی دنیا پوشیده باشد؛ این را همه می دانند. یک روز فکر می کردند حضور این افراد در مرز شرقی ما خواهد توانست جمهوری اسلامی را تضعیف کند؛ لذا خرج کردند، پول دادند، آموزش دادند، سلاح دادند. دو سه سال قبل، همین شارون جلاد، همین گرگ در لباس آدمی، روزی که سر کار آمد، صریحاً گفت من این تعداد از فلسطینی ها را ترور خواهم کرد - کلمه ی «ترور» را هم به کار برد! - امریکایی ها از او حمایت کردند؛ نگفتند تروریسم بد است؛ بخصوص اگر دولتی باشد. بنابراین اینها با ترور مخالف نیستند. اینها مخالفان خودشان را ترور کرده اند، باز هم می کنند. مسأله ی آنها، مسأله ی دیگری است. امروز امریکایی ها مشت خودشان را باز کرده اند. چند روز پیش مسؤولان امریکایی گفتند ایران سیاستهای امریکا را قبول ندارد و با سیاستهای ما مخالف است؛ بنابراین ما نمی توانیم چنین رژیمی را تحمل کنیم! پس معلوم شد مسأله چیست. مسأله این است که امروز از میان کشوری که سالهای متمادی سیاستهایش درست تسلیم سیاستهای

امریکا بوده، ملتی سر بلند کرده است که به همه ی خواسته های طمع ورزانه ی امریکا و دیگر متکبران عالم «نه» گفته و با قدرت و شجاعت و ایستادگی و مظلومیت و شعارهای گویای خود، دنیای اسلام را هم به این حقیقت، مؤمن و معتقد کرده است. توقع آنها از ایران اسلامی، تبعیت از سیاستهای امریکا و تسلیم در مقابل خواست متکبران عالم است؛ یعنی يك استبداد بین المللی.

در قضیه ی فلسطین هم مقصر اصلی برای حل نشدن مسأله ی خاورمیانه، امریکایی ها هستند؛ کسی مقصر نیست. می گویند ایران نمی گذارد مسأله ی خاورمیانه حل شود! در حقیقت شما نمی گذارید حل شود. نادیده گرفتن يك ملت، نتیجه اش همین است. شما می خواهید ملت فلسطین را با سابقه ی چند هزار ساله ی تاریخی، از عرصه ی معادلات منطقه و معادلات سیاسی حذف کنید؛ مگر ممکن است؟

کسانی که دم از مقابله و معارضه ی با استبداد می زنند، خودشان مستبدترین مردم دنیا هستند. در قضیه ی فلسطین هم مقصر اصلی برای حل نشدن مسأله ی خاورمیانه، امریکایی ها هستند؛ کسی مقصر نیست. می گویند ایران نمی گذارد مسأله ی خاورمیانه حل شود! در حقیقت شما نمی گذارید حل شود. نادیده گرفتن يك ملت، نتیجه اش همین است. شما می خواهید ملت فلسطین را با سابقه ی چند هزار ساله ی تاریخی، از عرصه ی معادلات منطقه و معادلات سیاسی حذف کنید؛ مگر ممکن است؟ لذا شکست می خورید و سرتان به سنگ می خورد. شما سگ هاری را که پنجه به کودک و پیر و زن و مرد و نظامی و غیرنظامی فلسطینی می زند، دارید حمایت و تقویت می کنید؛ معلوم است که مسأله ی خاورمیانه به این ترتیب حل نخواهد شد. ساده لوحی است اگر کسی خیال کند می شود يك ملت را لگدمال کرد و از آنها توقع داشت که هیچ حرکتی در مقابل این فشار و استبداد و ظلم نشان ندهند؛ مگر می شود؟

الان چند سال است که انتفاضه در فلسطین شروع شده است. نسل جوان و نوجوانی که انتفاضه را در دست گرفته است، نسلی نیست که پول و دنیا و مقام بتواند او را منحرف کند. مگر می شود این مبارزه را خاموش کرد؟ مگر این که ملت فلسطین را بشناسید و به همان راه حلی که ما برای مسأله ی خاورمیانه و مسأله ی فلسطین اعلام کرده ایم، عمل کنید؛ و آن این است که همه ی فلسطینی هایی که متعلق به این سرزمین اند، برای تعیین سرنوشت فلسطین در يك فراندوم شرکت کنند و دولتی براساس این فراندوم تشکیل شود و این دولت درباره ی مهاجران غیرفلسطینی که به آن جا آمده اند، تصمیم گیری کند.

امروز جامعه ی بشری به حدی رسیده است که معنای استبداد بین المللی را می فهمد و سنگینی این بار سیاه و خسارتبار را بر دوش خود حس می کند. ملت بزرگ ایران و بسیاری از ملتهای خاورمیانه و ملتهای مسلمان از این قبیل اند. این آزمایش امریکایی، پیشاپیش محکوم به شکست است. می خواهند خاورمیانه را یکدست و متعلق به خودشان کنند؛ یعنی در واقع خاورمیانه را به غاصبان فلسطین تقدیم کنند؛ چنین چیزی امکان نخواهد داشت. هرچه بیشتر پیش بروند، بیشتر در باتلاق گرفتار خواهند شد.

امروز انتخابات عراق - که اینها مزورانه سعی می کنند آن را پیروزی خودشان وانمود کنند - در مقابل چشم هوشیاران عالم، مظهر شکست سیاستهای امریکا در منطقه است.

امروز انتخابات عراق - که اینها مزورانه سعی می کنند آن را پیروزی خودشان وانمود کنند - در مقابل چشم هوشیاران عالم، مظهر شکست سیاستهای امریکا در منطقه است. کسانی که در این انتخابات پیروز شدند، از جمله ی همان کسانی هستند که در هر کشوری از کشورهای مسلمان اگر فراندومی صورت بگیرد، به این گونه افراد - یعنی ضد امریکا، طرفدار هویت ملی و طرفدار اسلام - رأی خواهند داد.

ملت ایران هم با کمال شجاعت ایستاده است. راهپیمایی بیست و دوم بهمن مظهر اقتدار ملی است؛ نشان دهنده ی عزم عمومی ملت ایران است؛ مظهر همان چیزی است که هر دشمنی را در هر حد و اندازه یی از اقتدار نظامی و

توانایی های تبلیغاتی و سیاسی، مرعوب می کند. ملت ایران هر سال با حرکت خود در بیست و دوم بهمن، دشمن را در جای خود متوقف و وادار به عقب نشینی کرده؛ امسال هم به فضل الهی همین طور خواهد بود. ملت ایران هم با کمال شجاعت ایستاده است. راهپیمایی بیست و دوم بهمن مظهر اقتدار ملی است؛ نشان دهنده ی عزم عمومی ملت ایران است؛ مظهر همان چیزی است که هر دشمنی را در هر حد و اندازه یی از اقتدار نظامی و توانایی های تبلیغاتی و سیاسی، مرعوب می کند.

ملت ایران راه انقلاب را - که راه آزادی، راه استقلال و راه دست یافتن به آرمانهای والای اسلامی است - ادامه خواهد داد. تاکنون این راه را ادامه داده، بعد از این هم به حول و قوه ی الهی ادامه خواهد داد. شما در نیروی هوایی و در مجموعه ی ارتش جمهوری اسلامی و در خانواده ی نیروهای مسلح می توانید مظهر این ایستادگی باشید. بحمدالله تاکنون نیروی هوایی آزمایش های خوبی از خود نشان داده است. نیروی هوایی قبل از پیروزی انقلاب مجال بروز و ظهور نداشت؛ پرسنل نیرو، افسر نیرو، درجه دار نیرو، کارکنان گوناگون نیرو، در جمع نیرو گم بودند؛ فقط چند نفر فرمانده برای مسؤولان عالی رتبه شناخته شده بودند. اینها دستشان روی هم بود و برای هم کار می کردند.

امروز به برکت انقلاب اسلامی، در طول این سالهای متمادی، بخصوص سالهای دفاع مقدس، نیروی هوایی با همه ی اجزاء وجود خود، خودش را در مقابل چشم ملت ایران گذاشت. امروز قضاوت ملت ایران درباره ی نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی، بسیار ستایشگرانه است.

فعالیت عظیمی را که شما در دوران جنگ، چه در بخش پرواز، چه در بخش پدافند، چه در بخش پشتیبانی ها، چه در بخش سازماندهی اداری، چه در بخش ساخت و تولید انجام دادید، مردم فراموش نمی کنند. نیروی هوایی کارهایی کرد که اثرش را مردم دیدند. امروز هم مردم با همان چشم به نیروی هوایی نگاه می کنند. خودتان را هرچه بیشتر بسازید و پیش ببرید. مثل موجود زنده یی که تمام اجزاء آن در بخشهای مختلف و با مسؤولیتهای مختلف، از جان و روح و تحرك واحدی برخوردار است، در همه ی بخشها تولید کنید؛ تولید فکر، تولید محصول، تولید ابتکار، تولید ایمان؛ مثل موجودی که در همه ی بخشهای بدن او نبض می زند و زندگی محسوس است.

آینده متعلق به شماست. ملت ایران راه های دشواری را طی کرده، از گردنه های سختی عبور کرده و بخش بسیار مهمی از راه رسیدن به قله را پیموده و به این قله خواهد رسید؛ این سرنوشت قطعی ملتی است که تلاش می کند و می داند چه کار می کند؛ می داند کجا می رود، و حرکت می کند. شما در این زمینه، سهم بسیار مهمی دارید. من خوشحالم که بار دیگر در این مناسبت با مجموعه یی از نیروی هوایی ملاقات کردم. جلسه ی امروز هم جلسه ی بسیار خوبی بود. سرودی هم که اجرا کردند، بسیار خوب بود؛ هم شعر فاخر و خوش لفظ و خوش مضمونی داشت، هم بسیار خوب اجرا شد. ان شاءالله خداوند به همه ی شما توفیق دهد و تأییدتان کند. والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته